

хаб, де здійснюють фахову діяльність компетентні менеджери. Саме вони здатні розробляти і втілювати нові культурні проекти повоєнної розбудови нашої країни.

М. Александрова

**ТРАВМАТИЧНИЙ ДОСВІД УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
В МЕДІЙНИХ РЕПРЕЗЕНТАЦІЯХ: ГЕОПОЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ**

M. Aleksandrova

**TRAUMATIC EXPERIENCE OF UKRANIAN CULTURE
IN MEDIA REPRESENTATIONS: GEOPOLITICAL ASPECT**

Воєнні реалії підкреслюють роль та значення української культури в боротьбі за прогресивні цінності цивілізованого світу. Донині українська культура розглядалася як регіональний (національний та народний) кластер. Сучасні події вимагають від науковців нового тлумачення позиціонування української культури — уже в геополітичному вимірі. Події, що відбуваються в сучасному соціальному, політичному і культурному просторі України, надзвичайно актуалізують концепт травми.

Історично склалося так, що періоди становлення національних культур вкрай рідко проходять безболісно. Як правило, становлення культурної ідентичності супроводжується соціокультурними потрясіннями, які переживає нація в боротьбі за своє існування. Війни, революції, соціально-економічні перетурбації — усе це далеко неповний перелік факторів, які постають на шляху культурної ідентифікації держави. Доречною стає теза Е. Ренана про те, що нація — це велика солідарність, що встановлюється почуттям жертв, які вже зроблені і які можуть бути зроблені в майбутньому. За умови успішного проходження шляху становлення, національна культура трансформує аксіологічні досягнення в екзистенційні виміри. Водночас, національна культура набуває геополітичного статусу і посідає своє місце в системі культурно-історичного розвитку світової цивілізації.

У цьому контексті актуалізується потенціал культурної дипломатії України. Ідеологічне протистояння культур у сучасному світі має мати належний інформаційно-комунікативний супровід. Сьогодні суспільна думка (навіть глобально-світова) формується в інформаційному медійному просторі. Український культурний фронт має спрямувати всі зусилля (творчі, організаційні, духовні) задля рішучого та аргументованого засудження агресивних антигуманних дій РФ. Демонстрація злочинності й недолугості російського агресора є довгостроковою метою роботи українських культурних діячів у геополітичному масштабі навіть після завершення активної фази бойових дій. Українське суспільство має пройти ще довгий шлях, який Дж. Александер називає «процесом становлення травми» («trauma process»), протягом якого травма набуває ознак культурного процесу, що постає і підтримується за допомогою різних форм репрезентації. Ідеться про дискурс, у якому медійні репрезентації відіграють вирішальну роль. Специфіка існування цього дискурсу в медіапросторі нині така, що він стає основою і, водночас, необхідною умовою функціонування громадянського суспільства в Україні. Саме завдяки медіа солідарність суспільства стала очевидною, а його громадянські структури — настільки дієвими. Саме в медіапросторі відбувається пошук мови, здатної передати травматичний досвід.

Крім того, ще має відбутися ідентифікація «природи жертв і відносин відповідальності». Травматичний досвід може бути головним об'єднуючим елементом нації, якщо вона має одного й того самого травмуючого об'єкта — агресора. У цьому аспекті актуалізується і робота з травматичними наслідками подій. Для того щоб травматичні спогади стали наявними, необхідно забезпечити позитивний соціальний клімат визнання, адже згадувати про травму надто складно без зовнішньої терапевтичної допомоги. Створення цього позитивного соціального клімату за десятиліття незалежності так і не відбулося і зараз ми повинні працювати над його становленням. Можемо стверджувати, що культурно-історичні настанови українського суспільства відіграють активну, практично-орієнтовану роль у формуванні дієвої та ефективної світоглядної парадигми української нації й культури. Відбувається процес національного погодження розвитку суспільства та культури.

О. Куликова

**ЗАСОБИ КОМП'ЮТЕРНОЇ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ
У ВИКЛАДАННІ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ВСТУП ДО ФАХУ»**

О. Kulykova

**COMPUTER VISUALIZATION TOOLS
IN TEACHING THE COURSE “INTRODUCTION TO THE PROFESSION”**

Використання можливостей сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) є провідним завданням організації навчального процесу закладу вищої освіти (ЗВО) та вагомою конкурентною перевагою в налагодженні ефективної дистанційної освіти. У цих умовах пошук і впровадження дієвих засобів комп'ютерної візуалізації навчального матеріалу є актуальним і має як теоретичне, так і практичне значення.

Вивченню питань візуалізації навчального матеріалу приділяють увагу такі вчені, як: І. Андрощук, Д. Безуглий, Л. Біденко, Л. Білоусова та Н. Житеньова, О. Семеніхіна та О. Бабич, Ю. Красюк та Г. Супрунюк та ін.

Лекція залишається основою навчання у ЗВО. І в цьому напрямку відбувається постійне вдосконалення процесу викладання, пошук нових інструментів подачі й способів побудови лекцій. Розглянемо варіанти використання засобів комп'ютерної візуалізації при викладанні дисципліни «Вступ до фаху» для студентів, які навчаються за освітньою програмою «Соціальна та культурна журналістика».

Популярним засобом візуалізації навчального матеріалу лекції є підготовка презентацій. Наразі для комп'ютерної візуалізації навчального матеріалу за допомогою презентацій можна використовувати чимало програм й інструментів. Це може бути традиційна і вже перевірена часом програма Power Point. Водночас для створення презентацій та візуалізації інформації активно використовуються переваги таких онлайн-сервісів, як: Canva, Prezi, Slide Share, VisualBee, Slidrocket та багато інших і навіть штучний інтелект.

Сервіси для створення презентацій пропонують багато інструментів візуалізації інформації; допомагають зробити гарний дизайн, додати інтерактив, зображення, інфографіку, анімацію, аудіо та відео; доносити інформацію розширено або вказуючи лише ключові ідеї тощо.